

A Post Bellum Intézet és az 1956-os Intézet Alapítvány részére készített interjú szerkesztett változata

Az interjúkészítés helye és ideje: Kiskunlacháza, 2017. március 7.



Interjúkészítő: Kőrösi Zsuzsanna

K. Zs.: Elkezdjük a beszélgetést Rostás-Farkas Györggyel – Gyuri bácsival, ahogy kérte – 2017. március 7-én Kiskunlacházán. Azt szeretném kérni, hogy menjünk vissza az időben, amennyire vissza tud emlékezni. Meséljen az őseiről, a nagyszüleiről, a szüleiről, tehát a gyökerekről!

R-F. Gy.: Az őseim... Dédapámig tudom a történetünket.

K. Zs.: *Ez nagyszerű!*

R-F. Gy.: Kéne tudnom még messzebbről ! ... Tudom, hogy az apai nagyapám, meg anyai nagyapám is még gazdag emberek voltak. Lókereskedők voltak. Volt földjük is. De utána, amikor meghalt a nagyanyám, édesapám édesanyja, akkor elszegényedett a család. A nagyapám nagyon szegény lett! De nálunk az úgy van, hogyha megérkezik valaki, akkor étellel, itallal, fekhellyel kínáljuk! Amíg egyiknek van kettő forintja, addig a másiknak is van egy! Amíg

az asztalon van kenyér, addig mindenkinek van! Nálunk ez így volt, így van, és így lesz, amíg a mi családunk élni fog.

Egyik dédapám Kossuthot szolgálta! Őt úgy hívták, hogy Gurano. Megmondom, honnan kapta a nevét. Cerna Gora – ilyen van Szerbiában. És ő onnan származott, és elnevezték Cerena Guranónak, Cerna Gora. Ő még vándorolt. Erdélyben is sok rokonunk van! Szerbiában is. Az egyik ottmaradt Szerbiában. A másik jött Magyarországra. Amelyik jött Magyarországra, letelepedett Újkígyóson, a Körösök mentén, Doboz, Elek, Medgyesegyháza. És itt fészket raktak.



K. Zs.: *És ez mikor volt?*

R-F. Gy.: Ez az 1800-as években. Nekem mindig úgy mesélte nagyapám, hogy kolerajárvány – az az 1880-as évek. Ugye jól tudom?

K. Zs.: *Igen, volt abban az időben, 1830 körül.*

R-F. Gy.: Persze, hogy Trianon után a fele Erdélyországban maradt, sokan laknak még ma is Nagyváradon, Nagyszalontán, meg Vajdahunyd környékén. Akkor nagyon szegények voltak, most már vendéglősök és van közöttük mérnök és orvos ember is. Most már azért jól megvan a családom! Tehát ez volt a nagyapai ág. Anyai ág Dobozon telepedett le, de az én anyai nagyapám Erdélyországban született, Gyulavarsándon. Én fiatalkoromban mindig kevertem Dunavarsánnyal, azt hittem, hogy Dunavarsány. De ez Gyulavarsánd! Ott is maradt egy család, merthogy volt a határ, aztán 1920-ban, Trianon – ott maradt a fele. Most már a legjobb tudomásom szerint legalább húsz országban él a családom! New Yorkban, Angliában,

Szerbiában. Van nekem egy édesbátyám, ő ezt nagyon tudja, bejárta őket, mindig meglátogatja őket! Mert neki ez volt a hobbija, hogy a rokonokat meg kell látogatni! A másik bátyám tavaly halt meg – ő még jobban tudta ezeket. foglalva, és én ezt már nem tudom olyan jól, mint ők.

K. Zs.: De nem is baj! Azt mesélje, hogy a szülei életéből mire emlékszik? Az apai ág melyik törzsből származik!

R-F. Gy.: Apai ág. Jó kérdés! Az apai ág adta a vajdákat. Ők voltak a ducestyi, ők adhatták a vajdákat. Ők voltak a vezérek. HDe sok más törzs van ám! Most csak egy párat: ducestyi, cernestyi, másárok, gurvárok, patrinárok – rengeteg van! Na most ahogy Indiában is van, hogy van a szik törzs. A szik törzs adja az uralkodókat – a Gandhi családot is ők adták – ők tanárok eredetileg, cigányul úgy mondják, hogy szityári – tanár! Tehát az egész világon ők adják a nagyköveteket, a diplomatákat.

K. Zs.: Anyai ág?

R-F. Gy.: Rokonság van a két család között. Anyai ágon részben ducestyi, részben dudumestyi, meg cerenyestyi. Ez a három úgymond előkelő törzs, akik selyemtörzsnek mondták magukat. Ők voltak a vezérei a kumpániának a vándorlás ideje alatt.

K. Zs. : És ennek a törzsnek néhány tagja Magyarországon telepedett le?

R-F. Gy.: Magyarországon.

Interjú Rostás - Farkas Györggyel

Írta: Administrator

2017. június 01. csütörtök, 12:01



Interjú Rostás - Farkas Györggyel

Írta: Administrator

2017. június 01. csütörtök, 12:01



Interjú Rostás - Farkas Györggyel

Írta: Administrator

2017. június 01. csütörtök, 12:01

